

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6Csp/47/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5419201411
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2020:5419201411.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudkyňou JUDr. Janou Veselou v spore žalobcu: T-Mobile Czech republic, a.s., so sídlom Tomíčkova 2144/1, Chodov, 148 00 Praha 4, Česká republika, IČO: 649 49 681, zastúpeného Mgr. Lenkou Heřmánkovou, advokátkou so sídlom Košická 5590/56, 821 08 Bratislava - Ružinov, proti žalovanej: U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom mesto A., t. č. bytom U., o zaplatenie 10.082,- CZK s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.320,- CZK s 8 % úrokom z omeškania ročne od 23.11.2016 do zaplatenia, to všetko v 15,- eur mesačných splátkach splatných vždy do 25. dňa mesiaca so splatnosťou prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia dlhu. Omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanej sa voči žalobcovi náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 21.10.2019, žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 10.082,- CZK s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 10.082,- CZK od 23.11.2016 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

Žalobu žalobca odôvodnil tým, že uzavrel so žalovanou, na základe objednávky služieb podpísanej žalovanou, účastnícku zmluvu o poskytovaní služieb elektronických komunikácií č. 51490211 a 51490251 ktorej neoddeliteľnou súčasťou bola kúpna zmluva a tiež Všeobecné podmienky spoločnosti T-Mobile Czech Republic a.s. (ďalej len „VPST“) a Cenník taríf a služieb (ďalej iba „cenník“), s ktorými žalovaná vyslovila podpisom účastníckej zmluvy výslovne súhlas. Na základe uzatvorenej účastníckej zmluvy žalobca poskytoval žalovanej verejne dostupné elektronické komunikačné služby, ako aj služby s nimi súvisiace, a tieto poskytnuté služby vždy žalovanej vyúčtoval v pravidelných vyúčtovaniach služieb, ktoré zasielal žalovanej zvoleným spôsobom a na žalovanej zvolenú adresu (adresa pre doručovanie). Žalovaná bola povinná za poskytnuté služby riadne platiť ceny podľa platného cenníka. Žalobca ďalej na základe účastníckej zmluvy poskytla žalovanej ku kúpe špecifikované koncové zariadenie a žalovaná sa zaviazala k úhrade kúpnej ceny formou splátok, a to podľa splátkového kalendára, ktorý bol súčasťou predmetnej účastníckej, resp. kúpnej zmluvy. Splatnosť jednotlivých mesačných splátok bola stanovená tak, že tieto zodpovedajú dátumu splatnosti uvedenému v jednotlivých vyúčtovaniach elektronických komunikačných služieb. Žalovaná však svoje povinnosti porušila, keď prestala splátky za koncové zariadenie vyúčtované v jednotlivých vyúčtovaniach hradiť. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť, keď prestala hradiť predpísané splátky za koncové zariadenie, zosplatnil žalobca v súlade s účastníckou, resp. kúpnu zmluvou, vyúčtovaním č. 9316108071 zostávajúce splátky za uvedené

zariadenie. Ku dňu podania žaloby tak žalovaná dlhuje žalobcovi za koncové zariadenie sumu 1 320,00 CZK predstavujúce neuhradené a zosplatené splátky. Vzhľadom k tomu, že žalovaná bola v omeškaní s plnením svojho peňažného záväzku dlhšie ako 90 dní, vyúčtoval žalobca v súlade s účastníckou zmluvou a čl. 8.2 VPST žalovanej zmluvnú pokutu vo vyúčtovaní č. 9316108070, a to vo výške súčtu mesačných paušálov zostávajúcich do konca dohodnutej doby trvania účastníckej zmluvy, pričom tento súčet bol vypočítaný za obdobie od začiatku suspendácie (podľa čl. 7 VPST), počas ktorej vznikol nárok na zmluvnú pokutu, do konca dohodnutej doby trvania účastníckej zmluvy. Ku dňu podania žaloby tak žalovaná dlhuje žalobcovi sumu 10.082,00 CZK. Táto suma predstavuje cenu za služby elektronických komunikácií a súčet zostávajúcich splátok za koncové zariadenie. Žalobca tak požaduje od žalovanej uhradiť sumu vo výške 10.082,- CZK s úrokom z omeškania v zákonnej výške 8% podľa nariadenia ČR, a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti dlžného vyúčtovania, t.j. od 23.11.2016 do zaplatenia.

Žalobca k žalobe pripojil listinné dôkazy, a to vyúčtovanie splátok zo dňa 08.11.2016, vyúčtovanie zmluvnej pokuty zo dňa 08.11.2016, účastnícku zmluvu č. 51490211 zo dňa 22.06.2016, účastnícku zmluvu č. 514902251 zo dňa 22.06.2016, nastavenia služieb k obom službám, súhlas s poistením, Všeobecné podmienky žalobcu platné a účinné od 26.01.2014 (ďalej len ako "VP") a predžalobnú pomienku zo dňa 16.10.2019.

Žaloba s prílohami bola žalovanej doručená dňa 09.12.2019, pričom žalovaná sa k nej písomne nevyjadrila, napriek tomu, že jej so žalobou (a jej prílohami) bolo doručené aj uznesenie tunajšieho súdu č.k. 6Csp/47/2019-42 zo dňa 03.12.2019, ktorým bola vyzvaná, aby sa v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia k žalobe písomne vyjadrila a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedla vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Súd následne na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 20.02.2020, na ktoré predvolal obe strany sporu (žalobcu prostredníctvom jeho právnej zástupkyne). Právna zástupkyňa žalobcu, ktorá predvolanie na pojednávanie prevzala dňa 27.01.2020, v podaní, súdu doručenom dňa 13.02.2020 požiadala o uskutočnenie pojednávania v neprítomnosti žalobcu. V predmetnom podaní žalobca zároveň reagoval na výzvu súdu, zaslanú mu spolu s predvolaním na pojednávanie tak, že špecifikoval, že zmluvná pokuta za omeškanie s úhradou dlhšou ako 90 dní v celkovej výške 8 762,00 Kč sa skladá: - zo zmluvnej pokuty za tel. číslo XXX XXX XXX vo výške 4 380,99 Kč, zo zmluvnej pokuty za tel. číslo XXX XXX XXX vo výške 4 380,99 Kč a z halierového vyrovnania vo výške 0,02 Kč. Oprávnenosť požadovanej zmluvnej pokuty vyplýva priamo zo samotného textu účastníckych zmlúv pre uvedené tel. čísla, na základe ktorého je žalovaná v prípade, keď nezaplatí riadne a včas tri po sebe idúce vyúčtovania alebo je v omeškaní s úhradou akéhokoľvek svojho peňažného dlhu voči žalobcovi dlhšie ako 90 dní, povinná zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 20% súčtu mesačných paušálov zostávajúcich do konca dohodnutej doby trvania zmluvy. Tento súčet sa počíta za obdobie od začiatku suspendácie (t.j. od začiatku prerušenia či obmedzenia poskytovania služieb podľa čl. 3.4.1 (i) Všeobecných podmienok), počas ktorej vznikol nárok na zmluvnú pokutu, do konca dohodnutej doby trvania zmluvy. Rozhodujúca je základná cenniková cena s DPH mesačného paušálu, ktorý podľa zmluvy účastník užíva. Vyúčtovaním, s ktorým bola žalovaná v omeškaní dlhšom ako 90 dní, je vyúčtovanie služieb č. 2075053116 za obdobie od 22.06.2016 do 05.07.2016 splatné dňa 24.07.2016, ktoré doteraz nebolo žalovanou plne uhradené. Čo sa týka zmluvnej pokuty za omeškanie s úhradou viac ako 90 dní za tel. číslo XXX XXX XXX vo výške 4 380,99 Kč, bola účastnícka zmluva č. 51490211 medzi žalobcom a žalovanou uzavretá dňa 22.06.2016 na dobu 24 mesiacov. K aktivácii tel. čísla a teda zároveň k účinnosti zmluvy došlo v ten istý deň, doba trvania účastníckej zmluvy tak končila ku dňu 22.06.2018. Keďže k suspendácii tel. čísla došlo iba raz, a to dňa 25.08.2016, doba trvania zmluvy sa o suspendáciu nepredlžovala. Žalovaná k tomuto číslu užívala tarif "I. vo výške mesačného paušálu 999,00 Kč vrátane DPH. Výpočet zmluvnej pokuty za obdobie od 25.08.2016 do 22.06.2018 je potom nasledujúci: za rok 2016 - 4 189,35 Kč, t. j. v mesiaci august 6 dní vynásobené podielom mesačného paušálu a počtom dní v mesiaci, teda $(999,00 \text{ Kč} / 31) \times 6 = 193,35 \text{ Kč}$ a za obdobie september až december $4 \times$ mesačný paušál, teda $4 \times 999,00 \text{ Kč} = 3 996,00 \text{ Kč}$. Za rok 2017 - 11 988,00 Kč, t.j. za obdobie január až december $12 \times$ mesačný paušál, teda $12 \times 999,00 \text{ Kč} = 11 988,00 \text{ Kč}$, za rok 2018 - 5 727,60 Kč, t.j. za obdobie január až máj $5 \times$ mesačný paušál, teda $5 \times 999,00 \text{ Kč} = 4 995,00 \text{ Kč}$ a v mesiaci jún 22 dní vynásobené podielom mesačného paušálu a počtom dní v mesiaci, teda $(999,00 \text{ Kč} / 30) \times 22 = 732,60 \text{ Kč}$, Celkom 21 904,95 Kč, po krátení na 20 % čiastka 4 380,99 Kč. Čo sa týka zmluvnej pokuty za omeškanie s úhradou viac ako 90 dní za tel. číslo XXX XXX XXX vo výške 4 380,99 Kč, bola účastnícka zmluva č. 51490251

medzi žalobcom a žalovanou uzavretá dňa 22.06.2016 na dobu 24 mesiacov. K aktivácii tel. čísla a teda zároveň k účinnosti zmluvy došlo v ten istý deň, doba trvania účastníckej zmluvy tak končila ku dňu 22.06.2018. Keďže k suspendácii tel. čísla došlo iba raz, a to dňa 25.08.2016, doba trvania zmluvy sa o suspendáciu nepredlžovala. Žalovaná k tomuto číslu užívala tarif "I." vo výške mesačného paušálu 999,00 Kč vrátane DPH. Výpočet zmluvnej pokuty za obdobie od 25.08.2016 do 22.06.2018 je potom nasledujúci: za rok 2016 - 4 189,35 Kč, t. j. v mesiaci august 6 dní vynásobené podielom mesačného paušálu a počtom dní v mesiaci, teda $(999,00 \text{ Kč} / 31) \times 6 = 193,35 \text{ Kč}$ a za obdobie september až december $4 \times \text{mesačný paušál}$, teda $4 \times 999,00 \text{ Kč} = 3 996,00 \text{ Kč}$ za rok 2017 - 11 988,00 Kč, t. j. za obdobie január až december $12 \times \text{mesačný paušál}$, teda $12 \times 999,00 \text{ Kč} = 11 988,00 \text{ Kč}$, za rok 2018 - 5 727,60 Kč, t. j. za obdobie január až máj $5 \times \text{mesačný paušál}$, teda $5 \times 999,00 \text{ Kč} = 4 995,00 \text{ Kč}$ a v mesiaci jún 22 dní vynásobené podielom mesačného paušálu a počtom dní v mesiaci, teda $(999,00 \text{ Kč} / 30) \times 22 = 732,60 \text{ Kč}$. Celkom 21 904,95 Kč, po krátení na 20 % čiastka 4 380,99 Kč.

Žalobca k vyššie uvedenému vyjadreniu pripojil ním vydaný Cenník tarífov a služieb pre tarífnych a twist zákazníkov T-Mobile platný k 12.06.2016, vyúčtovanie služieb č. 2075033116 zo dňa 06.07.2016 vrátane súhrnného prehľadu služieb za obdobie 22.06.2016-05.07.2016 po číslach.

Žalovaná, ktorá sa na nariadené pojednávanie dostavila, na ňom uviedla, že by sa chcela dohodnúť na splátkach, ak by to zo strany žalobcu bolo možné. K veci samej uviedla, že je to dosť veľká suma a vie, že pozostáva z dvoch paušálnych kariet a z jedného telefónu.

Súd ako prvú otázku v konaní riešil otázku, či je vo veci daná právomoc slovenských súdov, nakoľko daný spor má povahu veci s cudzím prvkom, ktorým je žalobca, nakoľko tento nemá sídlo v Slovenskej republike, ale v Českej republike.

Nakoľko oba tieto štáty sú štátmi Európskej únie, tak oba zavádzajú primárne predpisy unijného práva, medzi ktoré patrí aj nariadenie Európskeho parlamentu a rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach. Toto nariadenie je priamo účinné v každom členskom štáte, bez potreby jeho ďalšej implementácie a má prednosť pred vnútroštátnou úpravou (v prípade SR ide o zákon č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom), ktorá sa aplikuje len v prípade, v ktorých neprichádza do úvahy aplikácia predmetného nariadenia. V predmetnej veci pravidlo na určenie právomoci súdu na prejednanie a rozhodnutie daného sporu (ako sporu vzniknutého zo zmluvného vzťahu s cudzím prvkom) je v nariadení č. 1215/2012 obsiahnuté, preto sa zákon č. 97/1963 Zb. na určenie právomoci nepoužije. Rovnako sa nepoužije ani žiadna bilaterálna zmluva medzi SR a ČR, pretože nariadenie č. 1215/2012 má pred nimi prednosť (čl. 69 nariadenia č. 1215/2012).

Podľa článku 17 vyššie uvedeného nariadenia, "vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5, ak ide: a) o zmluvu o predaji tovaru na splátky; b) o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru, alebo c) vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností."

Podľa článku 18 ods. 1 a 2 nariadenia EÚ č. 1215/2012, "spotrebiteľ môže žalovať druhého účastníka zmluvy buď na súdoch členského štátu, v ktorom má tento účastník bydlisko, alebo - bez ohľadu na bydlisko druhého účastníka - na súdoch podľa miesta bydliska spotrebiteľa. Druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko."

Podľa článku 19 nariadenia EÚ č. 1215/2012, "od ustanovení tohto oddielu sa možno odchýliť len dohodou: 1. dojednanou po vzniku sporu; 2. ktorá umožňuje spotrebiteľovi začať konanie na iných súdoch, než tých, ktoré sú uvedené v tomto oddiele, alebo 3. dojednanou medzi spotrebiteľom a druhým účastníkom zmluvy, ak obaja majú v čase uzavretia zmluvy bydlisko alebo obvyklý pobyt v tom istom členskom štáte, a ktorá udeľuje právomoc súdom tohto členského štátu za predpokladu, že takáto dohoda nie je v rozpore s právnym poriadkom tohto štátu."

Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení nariadenia EÚ č. 1215/2012 súd dospel k záveru, že má právomoc vo veci konať, pretože žalovaná, ktorá v spore vystupuje ako spotrebiteľka (nakoľko zmluvu uzavierala na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jej podnikania alebo povolania) má bydlisko na území Slovenskej republiky, konkrétne na území K.. Žiadna zo strán pritom netvrdila, že by po vzniku sporu uzavrela dohodu podľa čl. 19 nariadenia EÚ č. 1215/2012. Tento záver sa týka časti účastníckej zmluvy č. 51490211 uzavretej medzi stranami sporu, ktorej predmetom bol predaj a kúpa koncového zariadenia X. typu H. (čl. 17 písm. a) nariadenia). Pokiaľ predmetom zvyšnej časti účastníckej zmluvy č. 51490211 a celej účastníckej zmluvy č. 51490251 bolo poskytovanie elektronických komunikácií a s tým súvisiacich služieb, tak právomoc tohto súdu vyplýva z čl. 4 nariadenia EÚ č. 1215/2012, podľa ktorého "ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu."

Po zistení, že právomoc súdu SR je v spore daná, súd postupoval v konaní podľa slovenských procesných predpisov. Pokiaľ ide o hmotnoprávnu úpravu, súd aplikoval právne predpisy ČR, a to z nasledovných dôvodov.

V situácii, v ktorých dochádza k stretu rôznych právnych poriadkov pri zmluvných záväzkoch v občianskych a obchodných veciach sa uplatňuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky /Rím I/(čl. 1 prvá veta tohto nariadenia).

Podľa čl. 6 uvedeného nariadenia označenom ako - spotrebiteľské zmluvy - " (1) bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ: a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti. (2) Bez ohľadu na odsek 1 si strany môžu v súlade s článkom 3 zvoliť rozhodné právo pre zmluvu, ktorá spĺňa požiadavky odseku 1. Takáto voľba rozhodného práva však nesmie zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchyliť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo na základe odseku 1 rozhodným (3) Ak nie sú splnené požiadavky uvedené v odseku 1 písm. a) alebo b), určí sa rozhodné právo pre zmluvu medzi spotrebiteľom a podnikateľom podľa článkov 3 a 4. (4) Odseky 1 a 2 sa neuplatňujú na: a) zmluvu o poskytovaní služieb, ak sa služby majú poskytnúť spotrebiteľovi výlučne v krajine, ktorá nie je krajinou jeho obvyklého pobytu; atď.

V danom prípade sa žalobca zaviazal poskytovať elektronické komunikácie a s tým súvisiace služby na území ČR, ktorá nie je krajinou obvyklého pobytu žalovanej, ktorou je SR. Z tohto dôvodu sa odseky 1 a 2 čl. 16 nariadenia Rím I pre zmluvy uzavreté medzi žalobcom (ako podnikateľom) a žalovanou (ako spotrebiteľkou) neuplatňujú. Vzhľadom na uvedené rozhodné právo určuje buď voľba práva (čl. 3 predmetného nariadenia) a ak voľba absentuje, použijú sa pravidlá uvedené v čl. 4 predmetného nariadenia.

V prejednávanej veci bolo vo VP, a to v prvej a druhej vete ich záverečných ustanovení uvedené, že práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy sa riadia českým právnym poriadkom s vylúčením kolíznych noriem, pričom zmluva je uzavretá podľa Občianskeho zákonníku v platnom znení.

Či možno považovať citované zmluvné dojednanie za plnohodnotnú dohodu o voľbe práva je diskutabilné, s ohľadom na to, že bolo umiestnené vo VP, a na viac neprehľadne (len v rámci tzv. záverečných ustanovení). Riešenie tejto otázky však súd považuje za bezpredmetné s ohľadom na skutočnosť, že aj keby dohoda o voľbe českého práva bola neplatná, tak potom by bolo české právo rozhodným právom podľa pravidla uvedeného v čl. ods. 1 písm. a) a b) nariadenia Rím I, podľa ktorého "pokiaľ nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu v súlade s článkom 3 a bez toho, aby boli dotknuté články 5 až 8, právo, ktorým sa spravuje zmluva, sa určuje takto: a) zmluva o predaji tovaru sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu predajcu; b) zmluva o poskytovaní služieb sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu poskytovateľa služieb; atď."

V tomto spore je prítom žalobca, pokiaľ ide účastnícku zmluvu č. 51490211 predajcom a poskytovateľom služieb a pri účastníckej zmluve č. 51490251 poskytovateľom služieb.

Na základe dokazovania vykonaného na pojednávaní dňa 20.02.2020, ktoré spočívalo v dokazovaní listinami, ktoré žalobca doložil do spisu a vo výsluchu žalobkyne, ktorý súd vykonal s poukazom na ust. § 295 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako "CSP") súd zistil nasledovný skutkový stav.

Dňa 22.06.2016 žalobca uzatvoril so žalovanou účastnícku zmluvu č. 51490211 a 51490251, ktorými sa žalobca zaviazal žalovanej poskytovať základné a doplnkové služby elektronických komunikácií a súvisiace služby v rozsahu, v akom si ho dohodnú a žalovaná sa zaviazala za tieto služby platiť riadne a včas dohodnutú cenu. Trvanie účastníckych zmlúv bolo dohodnuté na dobu určitú v dĺžke 24 mesiacov s tým, že táto doba začína bežať dňom aktivácie dohodnutých služieb. Podľa tvrdenia žalobcu, ktoré žalovaná nepoprela, k aktivácii služieb došlo v deň uzavretia zmlúv, takže doba viazanosti sa vzťahovala na obdobie od 22.06.2016 do 22.06.2018. Skutočnosť, že k aktivácii služieb došlo dňa 22.06.2016 potvrdzuje aj zmluvná podmienka uvedená v čl. 4 odsek 4.1 VP (tvoriacich podľa textu oboch zmlúv ich neoddeliteľnú súčasť), v ktorej je uvedené, že ceny za poskytnuté služby operátor začne účtovať dňom aktivácie služieb a z vyúčtovania služieb na na čl. 54 spisu vyplýva, že tieto boli účtované od 22.06.2016. V prípade zmluvy č. 51490211 dohodnuté služby predstavovali paušál v tarife „I.“ a služby „A.“ a v prípade zmluvy č. 51490251 išlo taktiež o paušál v tarife „I.“ a služby „A.“. Ako už bolo uvedené, predmetom zmluvy č. 5140211 bola aj kúpna zmluva, ktorou sa žalobca zaviazal žalovanej prediť mobilné zariadenie X. typu H. za dohodnutú cenu 2.301,- Kč s tým, že táto bude zaplatená v pravidelných mesačných splátkach tak, že žalovaná zaplatí akontáciu 921,- Kč (prvú splátku kúpnej ceny) a zvyšok v sume 1.380,- eur zaplatí v 23 mesačných splátkach vo výške 60,- Kč, ktorých splatnosť sa riadi dátumom splatnosti jednotlivých vyúčtovaní. V danom prípade bolo prvým vyúčtovaním vyúčtovanie č. 2075053116 za obdobie od 22.06.2016 do 05.07.2016 a jeho splatnosť bola stanovená na 24.07.2016. V konaní nebolo sporné, že žalovaná nezaplatila ani prvé vyúčtovanie, ani žiadnu splátku kúpnej ceny mobilného zariadenia (okrem akontácie). V zmluve bolo dohodnuté, že záujemca a operátor si pre prípad porušenia povinnosti záujemcu riadne a včas platiť dohodnutú cenu za poskytnuté služby dojednávajú zmluvné pokuty s tým, že ak záujemca riadne a včas nezaplatí tri po sebe idúce vyúčtovania alebo ak bude záujemca v omeškaní s úhradou akéhokoľvek svojho peňažného dlhu voči operátorovi dlhšie ako 90 dní, je záujemca povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 20% súčtu mesačných paušálov zostávajúcich do konca dohodnutej doby trvania zmluvy. Tento súčet sa spočíta za obdobie od začiatku suspendácie (t.j. od začiatku prerušenia, či obmedzenia poskytovania služieb podľa čl. 3.4 VP, počas ktorej vznikol nárok na zmluvnú pokutu), do konca dohodnutej doby trvania zmluvy. Rozhodujúca je základná cenníková cena s DPH mesačného paušálu, ktorý podľa zmluvy záujemca užíva. Podľa tvrdenia žalobcu, ktoré žalovaná nerozporela došlo k suspendácii služieb, poskytovaných podľa oboch účastníckych zmlúv iba raz, a to dňa 25.08.2016, t.j. necelé dva mesiace po aktivácii služieb. Podľa Cenníka tarífov a služieb žalobcu platného k 12.06.2016 pre tarifných a twist zákazníkov žalobcu jednou z cien pre službu „A.“ je suma 1.198,35 Kč a pokiaľ ide o paušál v tarife „I.“ je cena tohto paušálu 999,- Kč mesačne (čl. 58 p.v. spisu a čl. 67 p.v. spisu).

Na takto zistený skutkový stav veci súd aplikoval ustanovenia zákona Parlamentu ČR č. 89/2012 Sb., t.j. Občianskeho zákonníka.

Podľa § 1931 Občianskeho zákonníka, "bylo-li ujednáno plnění ve splátkách a nesplnil-li dlužník některou splátku, má věřitel právo na vyrovnání celé pohledávky, pokud si to strany ujednaly. Toto právo může věřitel uplatnit nejpozději do splatnosti nejbližší splátky."

Žalobca sa žalovanou dohodol na zaplatení kúpnej ceny mobilného zariadenia v splátkach tak, že prvá splátka bola splatná pri podpise zmluvy a ďalšie v splatnosti jednotlivých vyúčtovaní. Vyúčtovanie bolo len jedno, za prvé obdobie a bolo splatné 24.07.2016. Splatnosť najbližšie splatnej splátky nebola určiteľná/známa, takže pokiaľ si žalobca po nezaplatení druhej splátky vo vyúčtovaní č. 9316108071 vystavenom dňa 08.11.2016 vyúčtoval nezaplatených 22 splátok po 60 Kč naraz, mal na to právo, pretože takto to bolo dohodnuté v zmluve. Súd preto žalobe žalobcu, pokiaľ sa ňou domáhal zaplatenia 22 splátok po 60,- Kč, t.j. pokiaľ sa domáhal zaplatenia sumy 1.320,- Kč, resp. CZK, ako dôvodnej vyhovel.

K tejto sume súd priznal aj úrok z omeškania vo výške 8% ročne odo dňa nasledujúceho po splatnosti vyúčtovania č. 9316108071, t.j. od 23.11.2016, až do zaplatenia. Pri tomto rozhodnutí súd postupoval podľa ust. § 1970 Občianskeho zákonníka v spojení s § 2 nařízení vlády ČR č. 351/2013 Sb. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

Pokiaľ sa žalobca podanou žalobou ďalej domáhal zaplatenia zmluvnej pokuty v celkovej sume 8.762,- Kč, podľa vyúčtovania č. 9316108070 vystaveného dňa 08.11.2016 a splatného dňa 22.11.2016 vrátane 8% úroku z omeškania ročne z tejto sumy od 23.11.2016 do zaplatenia, súd žalobu v tejto časti, ako nedôvodnú, zamietol.

Zmluvnú pokutu žalobca vyčíslil v súlade so zmluvným dojednaním, ktoré bolo v oboch zmluvách rovnaké, t.j. za obdobie od suspendácie (25.08.2016) do dohodnutej doby trvania zmluvy (22.06.2018), a to vo výške 20% z ceny dohodnutého paušálu (u každej zo zmlúv išlo o sumu 999,- Kč).

Súčasne možno konštatovať, že bola splnená podmienka pre uplatnenie zmluvnej pokuty/pokút, pretože žalovaná bola v omeškani so zaplatením vyúčtovania služieb č. 9316108071 (za obe SIM karty) viac ako 90 dní počnúc dňom 23.10.2016 (25.07.2016 + 90 dní).

Dojednanie o zmluvnej pokute však súd vyhodnotil ako neplatné pre rozpor s dobrými mravmi v celom rozsahu, keď aplikoval ust. § 580 Občianskeho zákonníka, na ktorú neplatnosť súd prihladol aj bez návrhu (§ 588 Občianskeho zákonníka).

Dojednanie zmluvnej pokuty a jej výška je zásadne vecou vzájomnej dohody strán. Neznamená to však, že by v každom jednotlivom prípade mohla byť pokuta dojednaná v neobmedzenej výške. Zákon výslovne neupravuje obmedzenie dojednania zmluvnej pokuty, preto je nutné toto obmedzenie skúmať pri posudzovaní súladu dojednania o zmluvnej pokute s dobrými mravmi. Právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah ocitne v rozpore so všeobecne uznávanou mienkou, ktorá vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi určuje, aký má byť obsah ich jednaní, aby bolo v súlade so základnými zásadami mravného poriadku demokratickej spoločnosti. Dobré mravy netvoria spoločenský normotvorný systém, ale sú skôr meradlom etického hodnotenia konkrétnych situácií zodpovedajúcich všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti, poctivého konania a pod. Dobré mravy sú definované ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú prijímané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. Ku konkretizácii takto všeobecne stanovených pravidiel je potrebné použiť ďalších vodidiel, z ktorých možno usúdiť, čo je vo vzťahu k zmluvnej pokute v súlade so spoločenskými, kultúrnymi a mravnými normami. Pri skúmaní platnosti dojednania o zmluvnej pokute z hľadiska dobrých mravov je nutné uvážiť funkcie zmluvnej pokuty (funkciu preventívnu, uhradzovaciu a sankčnú). V súvislosti s výškou zmluvnej pokuty je potrebné, aby pokuta zahŕňala všetky škody, ktoré možno rozumne v danom konkrétnom vzťahu s porušením určitej povinnosti očakávať, musí byť dostatočnou nie však premrštenou výškou. Zmluvná pokuta, ktorej výška výrazne prevyšuje výšku skutočne vzniknutej škody, je neprimeraná, pre rozpor s dobrými mravmi neplatná. Pri posudzovaní primeranosti dojednanej výšky zmluvnej pokuty je treba prihliadnuť k celkovým okolnostiam úkonu, jeho pohnútkam a účelu, ktorý sledoval. V úvahu je treba taktiež vziať výšku úrokov z omeškania, ktoré tiež predstavujú sankciu za porušenie povinnosti i výšku zabezpečenej čiastky, z ktorej možno taktiež usúdiť na neprimeranosť zmluvnej pokuty s ohľadom na vzájomný pomer pôvodnej a sankčnej povinnosti.

V danej veci súd dospel k záveru, že výška dohodnutej zmluvnej pokuty výrazne prevyšuje výšku prípadne vzniknutej skutočnej škody a predstavuje neprimeraný majetkový prospech dodávateľa služieb na úkor príjemcu týchto služieb.

Žalovaná sa voči žalobcovi zaviazala, že s ním bude v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov. Túto povinnosť si nesplnila, keď nezaplatila ani prvé vyúčtovanie služieb, po cca 2 mesiacoch došlo k suspendácii a zároveň jej ostal telefón, ktorého cenu mala splácať v splátkach. Nesplatením týchto splátok žalobcovi škoda vzniknúť nemohla, pretože mal právo si tieto nezaplatené splátky voči žalovanej uplatniť, čo aj touto žalobou urobil, a to vrátane zákonného úroku z omeškania. Takisto nezaplatené služby si mal žalobca právo uplatniť a touto žalobou tak neurobil zrejme preto, že splatnosť vyúčtovania nastala 24.07.2016 a tri roky odo dňa nasledujúceho po splatnosti, t.j. od 25.07.2016 uplynuli dňa 25.07.2019, pričom žaloba bola na súde podaná až 21.10.2019. Rovnako tak si žalobca mohol uplatniť voči žalovanej

služby, ktoré jej boli poskytované v období po 05.07.2016 (prvé vyúčtovanie bolo do 04.07.2016) až do suspendácie dňa 25.08.2016, to všetko so zákonným úrokom z omeškania. Iné škody žalobcovi vzniknúť nemohli, pretože z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by mobilné zariadenie, ktoré žalobca predal žalovanej bola v nižšej cene, než je obvyklá na trhu, teda, že by kvôli záväzku viazanosti poskytol žalovanej nejakú zľavu na kúpnej cene mobilného zariadenia. Z dokazovania, konkrétne zo žalobcom predloženého cenníka vyplýva, že cena poskytnutého paušálu bola dohodnutej viazanosti o 150,- Kč nižšia než pri zmluve na dobu neurčitú. Uzavretím zmluvy/zmlúv na dobu viazanosti žalovaná získala len benefit vo výške 150,- Kč pri prvom vyúčtovaní. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že nezískala žiadne také benefity, ktoré by boli primerané tomu, že žalobca by si mohol uplatňovať voči nej zmluvnú pokutu vo výške 20% súčtu mesačných paušálov do konca dohodnutej doby trvania zmluvy. Takto dojednaná pokuta znamená, že poskytovateľ služieb dostane 20% z ceny dohodnutých služieb mesačne bez toho, že by v danom mesiaci čokoľvek žalovanej poskytol. Takto vysoko určená zmluvná pokuta slúži len na tvorbu zisku žalobcu a nie na náhradu nejakých škôd. Škoda by žalobcovi vznikla, ak by si žalovaná ponechala nezaplatené mobilné zariadenie, resp. ak by mu nevznikol nárok na zaplatenie neuhradených služieb, resp., ak by žalobca žalovanej poskytol také benefity, ktoré by sa aspoň približovali výške zmluvnej pokuty. V tomto prípade tomu tak nebolo. Takisto treba zdôrazniť, že zmluvná pokuta bola dohodnutá pre prípad porušenia povinnosti zaplatiť akýkoľvek peňažitý záväzok. V tomto prípade išlo o omeškanie so zaplatením vyúčtovania služieb v celkovej sume 1.582,- Kč spolu za obe účastnícke zmluvy, resp. SIM karty najneskôr do 90 dní od jeho splatnosti. V prípade zmluvy jednej zmluvy išlo o sumu 762,99 Kč a v prípade druhej o sumu 410,07 Kč (prehľad služieb po číslach na č.l. 56 spisu). K týmto sumám žalobcovi náležal pri omeškaní sa s ich zaplatením aj zákonný úrok z omeškania až do ich zaplatenia, ktorý by dohodnutej doby viazanosti dosahoval sumu 242,02 Kč (8% zo sumy 1.582,- Kč od 25.07.2016 do 22.06.2018). Požadovať zmluvnú pokutu vo výške 8.762,- Kč (2 x 4.380,99 Kč) z dôvodu viac ako trojmesačného omeškania sa so zaplatením sumy 762,99 Kč a 410,07 eur, t.j. v prípade jednej zmluvy vo výške takmer o 600% a v prípade druhej zmluvy takmer 1100% v porovnaní k výške omeškanej sumy súd považuje za rozporné s dobrými mravmi.

Z dôvodu zamietnutia žaloby v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 8.762,- Kč s 8% úrokom z omeškania ročne od 23.11.2016, súd žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 1.320,- Kč spolu s 8% úrokom z omeškania od 23.11.2016 do zaplatenia, ktorý ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje 351,22 Kč a v prepočte na euro ide k dnešnému dňu o sumu 60,54 eur.

Žalovaná je matkou slobodnou štyroch maloletých detí a v čase vyhlásenia rozsudku by mala bývať v R. (za ktoré bývanie je poplatok 122,- eur) a jej príjem predstavuje materské vo výške 270,- eur a prídavky na deti 74,- eur. Žalovaná a jej deti sa tak nachádzajú v mimoriadne zložitej sociálnej situácii. Na druhej strane žalobcom je funkčná a prosperujúca spoločnosť. Vzhľadom na to, súd dospel k záveru, že je na mieste žalovanej povoliť splácať priznané nároky v splátkach vo výške 15,- eur. Takéto rozhodnutie, podľa názoru súdu významne nezasiahne do ekonomického postavenia žalobcu, keď z priznanej sumy mu plynú úroky z omeškania až do úplného zaplatenia tejto čiastky. Na rozhodnutie o splátkach súd aplikoval ust. § 232 ods. 3 druhá veta CSP.

Podľa takéhoto výsledku konania, keď strany boli v spore úspešné čiastočne, súd o náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého " ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo".

V súdnej veci úspech žalobcu v percentuálnom vyjadrení predstavoval 13,09 % a zodpovedá časti žaloby, ktorej súd vyhovel. Úspech žalovanej bol v percentuálnom vyjadrení 86,91% a zodpovedá zamietnutej časti žaloby.

Tzv. čistý úspech žalovanej potom predstavuje 73,82 % a v takomto rozsahu jej vzniklo voči žalobcovi právo na náhradu trov konania. Nakoľko žalovaná sa vo veci len zúčastnila pojednávania na súde sídliacom v blízkosti jej bydliska, žiadne hotové výdavky v konaní jej vzniknúť nemohli. Z obsahu spisu nevyplýva vznik žiadnych iných jej ďalších trov. Súd jej z tohto dôvodu právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien.